



orgel

Johann Pachelbel, *Ab Weegenaar, Buitenkerk Kampen*; LG Organ Classics (201801); € 19,75; rd.nl/gedraaid voor geluidsfragmenten

tekst A. M. Alblas

In mijn eertijds zat ik vast in de muzikale hoek van Zwart en Asma. Tot een vriend me adviseerde een bundeltje koraalbewerkingen van Johann Pachelbel (1653-1706) aan te schaffen. Het eertijds heb ik nooit verlaten, maar Pachelbel ontsloot voor mij een andere wereld. Die komt weer boven nu Ab Weegenaar mij verrast met een cd vol Pachelbel, gespeeld op het Hinszorgel (1754) van de Buitenkerk in Kampen. Hij brengt deze muziek niet zo schools als toen ik destijds mijn eerste stappen op het Pachelbepad zette. Wat speelt Weegenaar fantastisch. Pachelbel komt echt tot leven. Het spel is afwisselend uiterst fijnzinnig en ingetogen én uitbundig en virtuoos.

Deze muziek heet eenvoudig te zijn. Een aantal koraalpartita's is dat ook. Iemand noemde ooit Pachelbel "de meester van de orgelkoralen".

In 2006 volbrachten 26 organisten in de Utrechtse Tuindorpkerk een Pachelbelmarathon met als noemer "Pachelbel, een orgelgigant". Weegenaar doet er nog een schepje bovenop. Luister hoe hij de koralen "Werde munter, mein Gemüte", "O Mensch, bewein'" en "Erhalt uns, Herr, bei deinem Wort" weergeeft. De tweede helft van "Ein feste Burg", met de melodie in het pedaal, vraagt uithoudingsvermogen van een beginnende orgelleerling. Het Praeludium in d, met de zwierige pedaalsolo, leunt op Buxtehude. De Ciacona's in d en f zijn schoolvoorbeelden van Pachelbels variatiekunst. De stralende Fuga na de Toccata in F klinkt groots. De Ricercare in c mag in het tekstboekje het beste orgelwerk van Pachelbel heten.

Dat de gebruikte registraties niet worden vermeld omdat je in een restaurant ook niet het recept bij het menu vraagt, is echt flauwekul.